

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Ing. Miroslva Gavalca a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **U. S., s.r.o., A.**, zastúpený advokátkou: JUDr. I. P., J., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, M.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16092/2006-4 zo dňa 02.01.2007 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/30/2007-92 zo dňa 01.04.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/30/2007-92 zo dňa 01.04.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 21S/30/2007-92 zo dňa 01.04.2008 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16092/2006-4 zo dňa 02.01.2007, ktorým potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Žiline – dodatočný platobný výmer č. 48919/2005-6065 zo dňa 27.12.2005, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 12 ods. 2 písm. b/, § 13 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja

v znení neskorších predpisov a pri aplikácii § 6 ods. 1 písm. f/ bod 2 citovanej právnej normy určil žalobcovi ku dňu 24.06.2004 vznik daňovej povinnosti a vyčíslil daňovú povinnosť oproti daňovému priznaniu vo výške 76 791,-- Sk titulom dane z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie jún 2004.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. vo výške nezaplatenej dane podľa § 6 ods. 1 písm. f/ bod 1 zák.č. 98/2004 Z.z. tak, ako ju určil a vyrubil prvostupňový správny orgán a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Tvrdenia žalobcu, že predmetná daň k 24.06.2004 bola predplatená vyhodnotil ako účelovú obranu, pretože podľa prvostupňového súdu je v rozpore s konaním žalobcu, rovnako aj s obsahom listinných dôkazov, ktoré produkoval. Pretože žalobca si ku dňu vzniku daňovej povinnosti túto nesplnil, nepreukázal, že povinnosť zaplatiť daň, ktorá mu bola vyrubená preskúmaným platobným výmerom zanikla. Rovnako vyslovil názor, že správne orgány v prvom aj druhom stupni nepochybili pri aplikácii procesnej normy zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov účinného do 31.12.2004, pretože žalobné dôvody o porušení procesných noriem sú podľa prvostupňového súdu v žalobe uvedené len všeobecne, nekonkrétne, zameniteľne s inými dôvodmi, pričom žalobca v žalobe nekonkretizoval k akému pochybeniu zo strany príslušného správneho orgánu prišlo, pričom krajský súd dospel k záveru, že návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré predkladal v správnom konaní žalobcu, nepreukázali, že daň ku dňu vzniku daňovej povinnosti bola zaplatená, resp. daňová povinnosť žalobcu nevznikla.

Žalobný dôvod o existencii rozporu medzi závermi správneho orgánu a stavom skladových zásob minerálneho oleja, na základe ktorého by bolo možné zistiť príjem a výdaj minerálneho oleja na rôzne účely, považoval prvostupňový súd za nekonkrétny, pretože žalobca nenavrhol, akým spôsobom by chcel preukázať tvrdenia, že daň za predmetných 20 000 kg. minerálneho oleja bola už vopred zaplatená, resp. predplatená. Žalobca v správnom konaní ani v podanej žalobe nevymedzil skutkové skutočnosti, ktorými by chcel preukázať dôvodnosť svojich tvrdení teda, že daňovú povinnosť mal pred 24.06.2004 splnenú.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že sa nestotožňuje so závermi, ktoré uviedol Krajský súd v Žiline v napadnutom rozsudku,

pretože skutočnosť, že žalobca mal daň predplatenú vyplynula už aj zo samotného protokolu o daňovej kontrole zo dňa 21.11.2005, ale aj z daňových priznaní, ktoré podal v priebehu mesiaca jún 2004, ako aj z reálnych platieb spotrebnej dane. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplynulo, že súd prvého stupňa pri zistení skutkového stavu a pri právnom posúdení veci pochybil, pretože od začiatku skutočnosti tvrdené žalobcom vyplývali z predloženého protokolu o daňovej kontrole, ale aj z odvolania podaného proti dodatočnému platobnému výmeru a tiež zo žaloby. Pokiaľ krajský súd nemal k dispozícii daňové priznania a doklady o zaplatení spotrebnej dane, uvedené nemôže klásť za vinu žalobcovi.

Spornou otázkou bolo len posúdenie konkrétneho záznamu o prevádzke motorového vozidla a z neho vyvodený právny záver správcom dane, čo žalobca nepovažoval za dokazovanie v zmysle zák.č. 511/1992 Zb., pretože v tomto prípade správca dane nedbal na zachovanie právom chránených záujmov daňového subjektu, pretože nepostupoval v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom. Nevyhodnotil dôkazy každý jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti a tiež neprihliadol na skutočný obsah právneho úkonu.

S poukazom na uvedené navrhol žalobca Najvyššiemu súdu SR, aby zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a vec vrátil podľa § 221 ods. 3 OSP súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný uvádzajúc, že dodaním minerálneho oleja preukázateľne prepraveného a zapísaného v skladovej evidencii na energetické účely, na účel pohonnej látky, žalobca naplnil skutkovú podstatu obsiahnutú v § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. Ďalej konštatoval, že zdaňovacím obdobím žalobcu nie je kalendárny mesiac, ale podľa § 14 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. bol žalobca povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do 3 pracovných dní nasledujúcich po vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote aj zaplatiť daň, pretože žalobca nie je daňovým subjektom uvedeným v § 14 ods. 2 zák.č. 98/2004 Z.z., ktorý by bol oprávnený podávať daňové priznanie za konkrétny kalendárny mesiac. Podľa žalovaného minerálny olej deklarovaný a zapísaný v skladovej evidencii na energetické účely, mohol žalobca po podaní nulového daňového priznania a čestného prehlásenia o jeho použití na energetické účely, použiť len na deklarovaný účel. Pokiaľ žalobca následne zmenil účel použitia minerálneho oleja, vznikla mu aj nová daňová

povinnosť podať daňové priznanie v lehote najneskôr do 3 pracovných dní od vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň.

Žalovaný považuje za jednoznačne preukázané, že žalobca dodal minerálny olej preukázateľne prepravený a zapísaný v skladovej evidencii na energetické účely, na účely pohonnej látky. Z tohto dôvodu colné orgány postupovali v súlade so všeobecne záväznými predpismi, keď žalobcovi vyrubili spotrebnú daň z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie jún 2004 vo výške 76 971 Sk.

S poukazom na uvedené, keďže žalovaný považuje preskúmané rozhodnutia za vychádzajúce z dostatočne zisteného skutkového stavu a preskúmateľné, navrhol Najvyššiemu súdu SR, aby potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/30/2007-92 zo dňa 01.04.2008 ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdiť. Na základe uvedeného v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá OSP v spojení s § 219 OSP napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Z pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca na územie Slovenskej republiky doviezol dňa 24.06.2004 z iného členského štátu EÚ 20 000 kg minerálneho oleja pripojeným vozidlom evidenčné číslo C. X. Y., C. X. A. z J., Česká republika, na územie Slovenskej republiky. Žalobca za zdaňovacie obdobie dňa 24.06.2004 podal daňové priznanie, v ktorom deklaroval prijaté množstvo minerálneho oleja vo výške 20 000 kg pričom v kolónke daň uviedol 0 Sk a výsledná daň 0 Sk. Dňa 26.04.2007 čestne prehlásil, že tovar – minerálny olej bude použitý pre energetické účely, a to plnenie propánbutánových fliaš, vykurovanie, stavebníctvo, výrobu vianočných ozdôb a podobne.

Zo záznamu o prevádzke motorového vozidla s dátumom začatia výkonu 24.06.2004 č. 3287039 pre vozidlá ŠPZ C. X. A. a cisterny C. X. Y. vyplynulo, že uvedená preprava sa týkala minerálneho oleja a uvedené údaje sú identické s údajmi uvedenými v zjednodušenom sprievodnom doklade pri preprave tovaru v daňovom voľnom obehú na území spoločenstva,

ktoré sú rovnako súčasťou pripojeného administratívneho spisu. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné, a neboli zo strany žalobcu počas konania spochybnené.

Dňa 24.06.2004 predmetné vozidlo odišlo z J. a následne vykonávalo podľa jednotlivých časových údajov nakladanie a vykladanie prepravovanej suroviny po trase z J. do P., následne do H. a do T., do B. a späť do Č. Rozsah vykládok minerálneho oleja je špecifikovaný v prvostupňovom správnom rozhodnutí a nebol medzi účastníkmi konania sporný. Toho dňa žalobca dodal celkové množstvo 9845 kg minerálneho oleja za účelom pohonnej látky. Rovnako nebolo počas konania spochybnené, že predmetná cisterna do zásobníka žalobcu vyložila zostatok existujúceho minerálneho v rozsahu 10 155 kg.

Žalobca počas konania nespochybnil dodanie 9845 kg minerálneho oleja ako pohonnej látky dňa 24.06.2004, ale tvrdil, že za dodávku predmetného množstva minerálneho oleja ako pohonnej látky mal vopred predplatenú daň. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno pretože nepreukázal dôvodnosť tvrdení o predplatení dane. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetné množstvo minerálneho oleja 20000 kg malo byť žalobcom použitých na energetické účely a bolo zdanené daňou 0 Sk. Žalobca nepreukázal, že by uvedené množstvo minerálneho oleja zdanil ako pohonnú látku. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobca plynouhlovodíky dodal na čerpacie stanice LPG s určením na pohon motorových vozidiel. Keďže je žalobca povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do 3 pracovných dní nasledujúcich po vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote aj zaplatiť daň (§ 14 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 2 písm. d/ zák.č. 98/2004 Z.z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov, ďalej len zák.č. 98/2004 Z.z.), žalobca mal minerálny olej deklarovaný na energetické účely použiť po podaní nulového daňového priznania len na deklarovaný účel.

Keďže žalobca zmenil účel použitia minerálneho oleja, vznikla mu daňová povinnosť a zároveň mu vznikla aj nová povinnosť podať daňové priznanie v lehote najneskôr do 3 pracovných dní po vzniku daňovej povinnosti a aj povinnosť v rovnakej lehote zaplatiť daň. Splnenie uvedenej povinnosti žalobca nepreukázal.

Podľa § 14 ods. 2 zák.č. 98/2004 Z.z. ak je daňovým dlžníkom prevádzkovateľ daňového skladu alebo ak je daňovým dlžníkom oprávnený príjemca, ktorý v rámci podnikania opakovane prijíma minerálny olej v pozastavení dane z iného členského štátu,

je povinný najneskôr do 25. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom mu vznikla daňová povinnosť, podať colnému úradu daňové priznanie vyhotovené podľa vzoru ustanoveného všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 43 ods. 2 a v rovnakej lehote zaplatiť daň. Daňové priznanie je povinný podať aj za zdaňovacie obdobie, v ktorom mu daňová povinnosť nevznikla.

Podľa § 14 ods. 3 zák.č. 98/2004 Z.z. daňový dlžník neuvedený v ods. 2 je povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. daňová povinnosť vzniká aj dňom dodania alebo dňom použitia minerálneho oleja oslobodeného od dane na iný ako určený účel, ako aj dňom dodania alebo dňom použitia minerálneho oleja uvedeného v § 6 ods. 1 písm. f/ druhom bode ako pohonná látka.

Odvolaací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd SR v danom prípade preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov obsiahnutých v odvolaní a nezistil, že by preskúmané rozhodnutie žalovaného nebolo vydané zákonne. Odvolaací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že prvostupňový súd rozhodol vecne správne, keď potvrdil rozhodnutie žalovaného, pretože žalobca nepreukázal, že by si povinnosť zaplatiť spotrebnú daň z minerálnych olejov za dovoz minerálnych olejov v množstve 20 000 kg dňa 24.06.2004 splnil podľa príslušných ustanovení zákona č. 98/2004 Z.z., pretože preukázateľne 9845 kg z dovezeného množstva minerálneho oleja dňa 24.06.2004 dodal podľa záznamov o prevádzke motorového vozidla ako pohonnú látku, teda v rozpore s účelom dovozu, ktorý deklaroval *na energetické účely*.

Colné orgány preto postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcovi vyrubili dodatočným platobným výmerom č. 48919/2005-6065 zo dňa 27.12.2005 daňovú povinnosť oproti daňovému priznaniu, vo výške 76 791 Sk titulom spotrebnej dane

z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie jún 2004. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP a nepriznal žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V B. dňa 18. septembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková